

Bruksela, 16 czerwca 2022 r.
(OR. en)

10353/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0411(COD)

IXIM 169
ENFOPOL 357
JAI 911
CODEC 941
COMIX 320

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	9502/22
Nr dok. Kom.:	14205/21
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, uchylającej decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW – Podejście ogólne

Na 3878. posiedzeniu, które odbyło się w dniach 9-10 czerwca 2022 r., Rada osiągnęła podejście ogólne do wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, uchylającej decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, uchylająca
decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zagrożenia transnarodowe związane z działalnością przestępczą wymagają skoordynowanej, ukierunkowanej i dostosowanej reakcji. Chociaż organy krajowe działające w terenie są na pierwszej linii w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, działania na szczeblu Unii mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia efektywnej i skutecznej współpracy, w tym w zakresie wymiany informacji. Ponadto przestępczość zorganizowana i terroryzm, w szczególności, unaoczniają powiązania między bezpieczeństwem zewnętrznym a wewnętrznym. Zagrożenia te rozprzestrzeniają się ponad granicami i przejawiają się w zorganizowanych grupach przestępczych i grupach terrorystycznych angażujących się w różnorodną działalność przestępczą.

- 2) Na obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych funkcjonariusze policji w jednym państwie członkowskim powinni mieć, w ramach mającego zastosowanie prawa Unii i prawa krajowego, możliwość uzyskania równoważnego dostępu do informacji, którymi dysponują ich odpowiednicy w innym państwie członkowskim. W tym kontekście organy ścigania powinny współpracować skutecznie i domyślnie w całej Unii. Z tego względu istotnym elementem środków stanowiących podstawę bezpieczeństwa publicznego na współzależnym obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych jest współpraca policyjna w zakresie wymiany istotnych informacji do celów ochrony porządku publicznego. Wymiana informacji na temat przestępczości i działalności przestępczej, w tym terroryzmu, służy ogólnemu celowi, jakim jest ochrona bezpieczeństwa osób fizycznych.
- 3) Wymiana informacji między państwami członkowskimi do celów zapobiegania przestępstwom i ich wykrywania jest uregulowana konwencją wykonawczą do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.¹, przyjętą w dniu 19 czerwca 1990 r., w szczególności jej art. 39 i 46. Decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW² częściowo zastąpiła te przepisy i wprowadziła nowe przepisy dotyczące wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania w państwach członkowskich.
- 4) Z ocen, w tym ocen przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1053/2013³, wynika, że decyzja ramowa 2006/960/WSiSW nie jest wystarczająco jasna i nie zapewnia odpowiedniej i szybkiej wymiany istotnych informacji między państwami członkowskimi. Z ocen wynika również, że ta decyzja ramowa jest w niewielkim stopniu stosowana w praktyce, częściowo ze względu na zaobserwowany w praktyce brak jasnego rozgraniczenia między zakresem stosowania konwencji wykonawczej do układu z Schengen a zakresem stosowania tej decyzji ramowej.

¹ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

² Decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 89).

³ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27).

- 5) Istniejące ramy prawne składające się z odpowiednich postanowień konwencji wykonawczej do układu z Schengen i decyzji ramowej 2006/960/WSiSW należy zatem zaktualizować i zastąpić, aby ułatwić i zapewnić – poprzez ustanowienie jasnych i zharmonizowanych przepisów – odpowiednią i szybką wymianę informacji między właściwymi organami ścigania w różnych państwach członkowskich.
- 6) Należy w szczególności zlikwidować rozbieżności między odpowiednimi postanowieniami konwencji wykonawczej do układu z Schengen a decyzją ramową 2006/960/WSiSW poprzez uwzględnienie wymiany informacji do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, a tym samym zastąpienie w pełni – w zakresie, w jakim dotyczy to takiej wymiany – art. 39 i 46 tej konwencji, co zapewni niezbędną pewność prawa. Należy ponadto uprościć i doprecyzować odpowiednie przepisy, aby ułatwić ich skuteczne stosowanie w praktyce.

- 7) Konieczne jest ustanowienie przepisów regulujących przekrojowe aspekty takiej wymiany informacji między państwami członkowskimi, w *tym informacji uzyskanych w wyniku operacji zbierania danych wywiadowczych dotyczących przestępstw. Powinno to obejmować wymianę informacji za pośrednictwem centrów współpracy policyjno-celnej ustanowionych między co najmniej dwoma państwami członkowskimi na podstawie dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie. Z drugiej strony nie powinno to obejmować dwustronnej wymiany informacji z państwami trzecimi.* Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny mieć wpływu na stosowanie przepisów prawa Unii dotyczących poszczególnych systemów lub ram takiej wymiany informacji, takich jak przepisy ustanowione w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860⁴, (UE) 2018/1861⁵, (UE) 2018/1862⁶ i (UE) 2016/794⁷, dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681⁸ i 2019/1153⁹ oraz decyzjach Rady 2008/615/WSiSW¹⁰ i 2008/616/WSiSW¹¹.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132).

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1153 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiająca zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych informacji w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania oraz uchylająca decyzję Rady 2000/642/WSiSW (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 122).

¹⁰ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

¹¹ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12). Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych na potrzeby współpracy policyjnej („Prüm II”) ma na celu uchylenie części tych decyzji Rady.

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla postanowień Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi (konwencja neapolitańska II).

- (7a) Zważywszy że niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do przetwarzania danych osobowych w toku działania wykraczającego poza zakres zastosowania prawa Unii, działań dotyczących bezpieczeństwa narodowego nie należy uznawać za działania objęte zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy.**
- 8) Niniejsza dyrektywa nie reguluje udzielania i wykorzystywania informacji jako dowodów w postępowaniu sądowym. W szczególności nie należy jej rozumieć jako ustanawiającej prawo do wykorzystywania informacji udzielonych na podstawie niniejszej dyrektywy jako dowodów i w związku z tym nie ma ona wpływu na żaden przewidziany w prawie mającym zastosowanie wymóg uzyskania od państwa członkowskiego, które udziela informacji, zgody na takie wykorzystanie. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na akty prawa Unii dotyczące dowodów, takie jak rozporządzenie (UE) .../...¹² [*w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych*] oraz dyrektywa (UE) .../...¹³ [*ustanawiająca zharmonizowane przepisy dotyczące mianowania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych*]. **W związku z tym państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na wykorzystanie informacji jako dowodów w postępowaniu sądowym w momencie udzielenia informacji lub później, w tym jeśli jest to niezbędne na podstawie prawa krajowego, poprzez wykorzystanie instrumentów dotyczących współpracy sądowej obowiązujących między państwami członkowskimi.**

¹² Wniosek dotyczący rozporządzenia, COM/2018/225 final – 2018/0108 (COD).

¹³ Wniosek dotyczący dyrektywy, COM/2018/226 final – 2018/0107 (COD).

9) Wszelka wymiana informacji na podstawie niniejszej dyrektywy powinna podlegać **czterem** [...] zasadom ogólnym, mianowicie zasadom dostępności, równoważnego dostępu, [...] poufności i **własności danych**. Zasady te pozostają bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów niniejszej dyrektywy, a jednocześnie powinny one w stosownych przypadkach kierować jej wykładnią i stosowaniem. Na przykład zasadę dostępności należy rozumieć jako zasadę wskazującą, że istotne informacje dostępne dla pojedynczego punktu kontaktowego lub organów ścigania w jednym państwie członkowskim powinny być dostępne, w najszerszym możliwym zakresie, również dla pojedynczych punktów kontaktowych lub organów ścigania w innych państwach członkowskich. Zasada ta nie powinna jednak mieć wpływu na stosowanie, w uzasadnionych przypadkach, przepisów szczegółowych niniejszej dyrektywy ograniczających dostępność informacji, takich jak przepisy dotyczące podstaw odmownego rozpatrzenia wniosków o informacje i o zgodę organu sądowego, **ani na obowiązek uzyskania zgody państwa, które jako pierwsze udzieliło informacji w celu ich udostępnienia**. Ponadto zgodnie z zasadą równoważnego dostępu dostęp pojedynczego punktu kontaktowego i organów ścigania w innych państwach członkowskich do istotnych informacji powinien być zasadniczo taki sam – a zatem nie powinien być ani bardziej, ani mniej rygorystyczny niż dostęp pojedynczego punktu kontaktowego i organów ścigania w jednym i tym samym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem bardziej szczegółowych przepisów dyrektywy.

(9a) **Koncepcja dostępnych informacji, na której opiera się dyrektywa, obejmuje informacje dostępne dla organów ścigania zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio. Informacje dostępne bezpośrednio to wszystkie informacje przechowywane w bazie danych dostępnej bezpośrednio dla pojedynczego punktu kontaktowego lub organów ścigania w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, bez względu na to, czy informacje te uzyskano wcześniej za pomocą środków przymusu. Z drugiej strony informacje dostępne pośrednio wymagają, w celu ich uzyskania, podjęcia działania przez pojedynczy punkt kontaktowy lub organy ścigania w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek. Działanie to nie powinno obejmować środków przymusu. Każde państwo członkowskie powinno przekazać Sekretariatowi Generalnemu Rady wykaz informacji dostępnych bezpośrednio i wykaz informacji dostępnych pośrednio w celu dodania tych wykazów do zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych państw członkowskich, załączonych do dokumentu Rady „Podręcznik dotyczący wymiany informacji między organami ścigania”.**

- 10) Aby osiągnąć cel, jakim jest ułatwienie i zapewnienie odpowiedniej i szybkiej wymiany informacji między państwami członkowskimi, należy ustanowić przepisy umożliwiające uzyskanie takich informacji w drodze skierowania wniosku o informacje do pojedynczego punktu kontaktowego innego zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z określonymi jasnymi, uproszczonymi i zharmonizowanymi wymogami. W odniesieniu do treści takich wniosków o informacje należy w szczególności określić – w sposób wyczerpujący i wystarczająco szczegółowy oraz bez uszczerbku dla potrzeby indywidualnej oceny – kiedy należy je uznać za pilne i jakie minimalne wyjaśnienia powinny zawierać.
- 11) Chociaż pojedyncze punkty kontaktowe każdego państwa członkowskiego powinny w każdym przypadku mieć możliwość składania wniosków o informacje do pojedynczego punktu kontaktowego innego państwa członkowskiego, w celu zapewnienia elastyczności państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o tym, że ich *niektóre* organy ścigania *zaangażowane we współpracę europejską* również mogą składać takie wnioski *do pojedynczych punktów kontaktowych innych państw członkowskich*. *Wykaz tych wyznaczonych organów ścigania powinien zostać zaktualizowany i przekazany przez każde państwo członkowskie Komisji i Sekretariatowi Generalnemu Rady w celu dodania go do zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych państw członkowskich, załączonych do dokumentu Rady „Podręcznik dotyczący wymiany informacji między organami ścigania”*. Aby pojedyncze punkty kontaktowe mogły pełnić swoje funkcje koordynacyjne na podstawie niniejszej dyrektywy, konieczne jest jednak, by w przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje taką decyzję, jego pojedynczy punkt kontaktowy był informowany o wszystkich takich wychodzących wnioskach, a także o wszelkiej związanej z nimi komunikacji, poprzez każdorazowe przesłanie mu ich kopii.

- 12) Do zapewnienia szybkiego rozpatrywania wniosków o informacje składanych do pojedynczego punktu kontaktowego niezbędne jest określenie terminów. Terminy te powinny być jasne i proporcjonalne oraz powinny uwzględniać to, czy wniosek o informacje jest pilny i czy ***dane informacje są bezpośrednio lub pośrednio dostępne dla organów ścigania*** [...]. W celu zapewnienia przestrzegania mających zastosowanie terminów, a jednocześnie umożliwienia pewnego stopnia elastyczności, gdy jest to obiektywnie uzasadnione, należy zezwolić w drodze wyjątku na odstępstwa tylko wtedy, gdy właściwy organ sądowy państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, potrzebuje dodatkowego czasu na podjęcie decyzji w sprawie udzielenia niezbędnej zgody organu sądowego, i tylko w takim zakresie. Taka potrzeba może powstać na przykład ze względu na szeroki zakres lub złożoność kwestii uwzględnionych we wniosku o informacje. ***Aby ograniczyć ryzyko utraty możliwości podjęcia kluczowych działań w konkretnych przypadkach, informacje należy przekazać państwu członkowskiemu, które złożyło wniosek, jak tylko znajdą się one w posiadaniu pojedynczego punktu kontaktowego, nawet jeśli informacje te stanowią jedynie część ogólnych dostępnych informacji istotnych dla wniosku. Pozostałe informacje należy przekazać później.***
- 13) W wyjątkowych przypadkach obiektywnie uzasadnione może być odmowne rozpatrzenie przez państwo członkowskie wniosku o informacje złożonego do pojedynczego punktu kontaktowego. Aby zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemu utworzonego niniejszą dyrektywą, przypadki te powinny być wyczerpująco określone, a ich wykładni należy dokonywać w sposób zawężający. Jeżeli tylko część informacji, których dotyczy taki wniosek o informacje, ma związek z powodami odmownego rozpatrzenia wniosku, pozostałe informacje należy dostarczyć w terminach określonych w niniejszej dyrektywie. Należy przewidzieć możliwość zwrócenia się o wyjaśnienia, które powinno skutkować zawieszeniem biegu mających zastosowanie terminów. Taka możliwość powinna jednak istnieć tylko wtedy, gdy wyjaśnienia są obiektywnie niezbędne i proporcjonalne, ponieważ w przeciwnym razie wniosek o informacje musiałby zostać rozpatrzony odmownie z jednego z powodów wymienionych w niniejszej dyrektywie. W interesie skutecznej współpracy należy zachować możliwość zwrócenia się o niezbędne wyjaśnienia również w innych sytuacjach, co jednak nie powinno prowadzić do zawieszenia biegu terminów.

- 14) Aby zapewnić niezbędną elastyczność w świetle potrzeb operacyjnych, które mogą się różnić w praktyce, oprócz wniosków o informacje składanych do pojedynczych punktów kontaktowych należy przewidzieć dwa inne sposoby wymiany informacji. Pierwszym z nich jest spontaniczne udzielenie informacji, tj. z własnej inicjatywy pojedynczego punktu kontaktowego lub organów ścigania bez uprzedniego wniosku. Drugim z nich jest udzielenie informacji w odpowiedzi na wnioski o informacje złożone przez pojedyncze punkty kontaktowe lub organy ścigania nie do pojedynczego punktu kontaktowego, ale bezpośrednio do organów ścigania w innym państwie członkowskim. W odniesieniu do obu sposobów należy określić jedynie ograniczoną liczbę minimalnych wymogów, w szczególności dotyczących informowania pojedynczych punktów kontaktowych oraz – jeżeli chodzi o udzielanie informacji z własnej inicjatywy – sytuacji, w jakich informacje mają być udzielane, i języka, w którym należy to czynić.
- 15) Ważnym zabezpieczeniem może być wymóg uzyskania uprzedniej zgody organu sądowego na udzielenie informacji. Systemy prawne państw członkowskich różnią się pod tym względem i niniejszej dyrektywy nie należy rozumieć jako mającej wpływ na takie wymogi ustanowione na podstawie prawa krajowego, z wyjątkiem uzależnienia ich od spełnienia warunku, zgodnie z którym krajowa wymiana informacji i wymiana informacji między państwami członkowskimi muszą być traktowane w sposób równoważny, zarówno pod względem merytorycznym, jak i proceduralnym. Ponadto aby ograniczyć do minimum wszelkie opóźnienia i komplikacje związane ze stosowaniem takiego wymogu, pojedynczy punkt kontaktowy lub, w stosownych przypadkach, organy ścigania w państwie członkowskim właściwego organu sądowego powinny podjąć wszelkie kroki praktyczne i prawne, w razie potrzeby we współpracy z pojedynczym punktem kontaktowym lub organem ścigania w innym państwie członkowskim, które złożyło wniosek o informacje, w celu jak najszybszego uzyskania zgody organu sądowego. ***Pomimo tego, że podstawa prawna dyrektywy ogranicza się do współpracy organów ścigania przewidzianej w art. 87 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie oznacza to, że niektóre jej przepisy nie mogą dotyczyć organów sądowych.***

- 16) Szczególnie ważne jest zapewnienie ochrony danych osobowych zgodnie z prawem Unii w odniesieniu do wszelkiej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy. W tym celu przepisy niniejszej dyrektywy należy dostosować do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680¹⁴. W szczególności należy doprecyzować, że wszelkie dane osobowe wymieniane przez pojedyncze punkty kontaktowe i organy ścigania mają pozostać ograniczone do kategorii danych wymienionych w sekcji B pkt 2 załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794¹⁵. Ponadto w miarę możliwości wszelkie takie dane osobowe należy klasyfikować pod względem stopnia ich prawidłowości i wiarygodności, przy czym fakty należy odróżniać od osobistych osądów, w celu zapewnienia ochrony osób fizycznych oraz jakości i wiarygodności wymienianych informacji. Jeżeli okaże się, że dane osobowe są nieprawidłowe, należy je niezwłocznie sprostować lub usunąć. Takie sprostowanie lub usunięcie, a także wszelkie inne przetwarzanie danych osobowych w związku z działaniami na podstawie niniejszej dyrektywy, powinny odbywać się zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii, w szczególności dyrektywą (UE) 2016/680 oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹⁶, na które to przepisy niniejsza dyrektywa nie ma wpływu.

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchyłające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- 17) Dla umożliwienia odpowiedniego i szybkiego udzielania informacji przez pojedyncze punkty kontaktowe, w odpowiedzi na wniosek lub z własnej inicjatywy, istotne jest, by odpowiedni urzędnicy zainteresowanych państw członkowskich byli w stanie się porozumieć. Bariery językowe często utrudniają transgraniczną wymianę informacji. Z tego względu należy ustanowić przepisy dotyczące używania języków, w których mają być przekazywane wnioski o informacje składane do pojedynczych punktów kontaktowych, informacje udzielane przez pojedyncze punkty kontaktowe, a także wszelka inna związana z nimi komunikacja, np. w sprawie odmownego rozpatrzenia i wyjaśnień. Przepisy te powinny zapewniać równowagę między – z jednej strony – poszanowaniem różnorodności językowej w Unii i utrzymaniem kosztów tłumaczenia na możliwie najniższym poziomie a – z drugiej strony – potrzebami operacyjnymi związanymi z odpowiednią i szybką transgraniczną wymianą informacji. Państwa członkowskie powinny zatem ustanowić wykaz zawierający co najmniej jeden wybrany przez siebie język [...] [...], a także jeden język szeroko rozumiany i używany w praktyce, mianowicie język angielski. ***Ten wykaz języków powinien zostać zaktualizowany i przekazany przez każde państwo członkowskie Komisji i Sekretariatowi Generalnemu Rady w celu dodania go do zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych państw członkowskich, załączonych do dokumentu Rady „Podręcznik dotyczący wymiany informacji między organami ścigania”.***

- 18) Jednym z priorytetów jest dalszy rozwój Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) jako unijnego centrum informacji kryminalnych. Z tego względu w przypadku wymiany informacji lub jakiejkolwiek powiązanej komunikacji – niezależnie od tego, czy odbywa się ona na podstawie wniosku o informacje złożonego do pojedynczego punktu kontaktowego lub organu ścigania, czy też z własnej inicjatywy takiego punktu lub organu – należy przesłać ich kopię do Europolu, jednak wyłącznie wtedy, gdy informacje te dotyczą przestępstw wchodzących w zakres celów Europolu.

Przepis ten ma szerszy zakres zastosowania niż rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 i wzmacnia przepisy art. 7 ust. 6 lit. a) tego rozporządzenia, zgodnie z którym państwa członkowskie same podejmują decyzję o tym, czy informacje należy przesłać do agencji. W praktyce można to wykonać poprzez domyślne zaznaczenie odpowiedniego pola w aplikacji SIENA. W ***niektórych przypadkach, gdy przekazanie informacji Europolowi mogłoby zagrażać bezpieczeństwu narodowemu, toczącemu się postępowaniu przygotowawczemu lub bezpieczeństwu osoby fizycznej lub gdy ujawnienie informacji mogłoby naruszyć zasadę własności danych, pojedyncze punkty kontaktowe i organy ścigania powinny mieć możliwość odstąpienia od tego obowiązku przesyłania kopii informacji, co stanowi uzasadnienie konieczności utworzenia wykazu wyjątków zgodnie z art. 7 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794.*** ***Przepis ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 18 i 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 dotyczących określenia celu przetwarzania informacji przez Europol oraz ograniczeń w tym zakresie.***

- 19) Należy zaradzić mnożeniu kanałów komunikacyjnych wykorzystywanych do przekazywania między państwami członkowskimi informacji dotyczących ochrony porządku publicznego [...], ponieważ utrudnia to odpowiednią i szybką wymianę takich informacji. W związku z tym korzystanie z aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji o nazwie SIENA, zarządzanej przez Europol zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794, powinno być obowiązkowe w odniesieniu do wszelkiego takiego przekazywania i komunikacji na podstawie niniejszej dyrektywy, w tym wysyłania wniosków o informacje składanych do pojedynczych punktów kontaktowych i bezpośrednio do organów ścigania, udzielania informacji w odpowiedzi na takie wnioski i z własnej inicjatywy, komunikacji w sprawie odmownego rozpatrzenia i wyjaśnień, a także kopii przesyłanych do pojedynczych punktów kontaktowych i Europolu. ***Nie powinno to mieć zastosowania do wewnętrznej wymiany informacji w obrębie państwa członkowskiego.*** W tym celu wszystkie pojedyncze punkty kontaktowe, a także wszystkie organy ścigania, które mogą być zaangażowane w taką wymianę, powinny być bezpośrednio połączone z aplikacją SIENA. Należy jednak przewidzieć w tym zakresie okres przejściowy, aby umożliwić pełne wdrożenie aplikacji SIENA. ***Ponadto, aby uwzględnić rzeczywistość operacyjną i nie utrudniać dobrej współpracy między organami ścigania, ustanowiono wykaz wyjątków w celu uwzględnienia przypadków, w których wybór innego bezpiecznego kanału komunikacji jest uzasadniony i pomaga w wymianie informacji.***

- 20) W celu uproszczenia i ułatwienia przepływów informacji oraz lepszego zarządzania nimi każde państwo członkowskie powinno ustanowić [...] pojedynczy punkt kontaktowy właściwy do koordynowania wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy. ***Każde państwo członkowskie, po ustanowieniu pojedynczego punktu kontaktowego, powinno przekazać taką informację Komisji w celu jej opublikowania, a w razie potrzeby powinno również ją aktualizować. Każde państwo członkowskie powinno przekazać tę samą informację Sekretariatowi Generalnemu Rady w celu jej dodania do zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych państw członkowskich, załączonych do dokumentu Rady „Podręcznik dotyczący wymiany informacji między organami ścigania”.***
- Pojedyncze punkty kontaktowe powinny w szczególności przyczyniać się do niwelowania fragmentacji środowiska organów ścigania, zwłaszcza w odniesieniu do przepływów informacji, w odpowiedzi na rosnącą potrzebę wspólnego zwalczania przestępczości transgranicznej, takiej jak nielegalny obrót środkami odurzającymi i terroryzm. Aby pojedyncze punkty kontaktowe mogły skutecznie pełnić swoje funkcje koordynacyjne w odniesieniu do transgranicznej wymiany informacji do celów ochrony porządku publicznego na podstawie niniejszej dyrektywy, należy im powierzyć szereg konkretnych minimalnych zadań, a także należy im zapewnić pewne minimalne zdolności.
- 21) Te zdolności pojedynczych punktów kontaktowych powinny obejmować dostęp do wszystkich informacji dostępnych w ich państwie członkowskim, ***bez względu na to, czy zgodnie z motywem 9a informacje te są bezpośrednio czy pośrednio dostępne dla organów ścigania,*** w tym łatwy w obsłudze dostęp do wszystkich odpowiednich unijnych i międzynarodowych baz danych i platform, zgodnie z warunkami określonymi w mającym zastosowanie prawie Unii i prawie krajowym. Aby pojedyncze punkty kontaktowe mogły spełniać wymogi niniejszej dyrektywy, w szczególności wymogi dotyczące terminów, powinny dysponować odpowiednimi zasobami, w tym odpowiednimi zdolnościami w zakresie tłumaczeń, i powinny działać przez całą dobę. W tym kontekście posiadanie punktu obsługi, który jest w stanie sprawdzać, przetwarzać i przekazywać przychodzące wnioski o informacje, może zwiększyć efektywność i skuteczność tych pojedynczych punktów kontaktowych. Zdolności te powinny również obejmować stały dostęp do organów sądowych właściwych do udzielania niezbędnych zgód organu sądowego. W praktyce można to osiągnąć na przykład przez zapewnienie fizycznej obecności lub funkcjonalnej dostępności takich organów sądowych w pomieszczeniach pojedynczego punktu kontaktowego lub bezpośredniej dostępności na wezwanie.

- 22) Aby pojedyncze punkty kontaktowe mogły skutecznie wykonywać swoje funkcje koordynacyjne przewidziane w niniejszej dyrektywie, w skład tych punktów powinni wchodzić przedstawiciele krajowych organów ścigania, których zaangażowanie jest niezbędne do odpowiedniej i szybkiej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy. Chociaż decyzja o dokładnej organizacji i składzie potrzebnych do spełnienia tego wymogu należy do poszczególnych państw członkowskich, przedstawicielami takimi mogą być organy policji, służby celne i inne organy ścigania właściwe do zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, a także ewentualne punkty kontaktowe biur regionalnych i dwustronnych, takie jak urzędnicy łącznikowi i attaché oddelegowani lub wysłani do innych państw członkowskich, oraz odpowiednie unijne agencje ds. ścigania przestępstw, takie jak Europol. W interesie skutecznej koordynacji w skład pojedynczych punktów kontaktowych powinni jednak wchodzić co najmniej przedstawiciele jednostki krajowej Europolu, biura SIRENE [...] i krajowego biura Interpolu, zgodnie z odpowiednimi przepisami i niezależnie od tego, że niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wymiany informacji konkretnie uregulowanej takimi przepisami Unii.

- 23) Wdrożenie przez pojedyncze punkty kontaktowe i obsługa elektronicznego pojedynczego zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami posiadającego określone minimalne funkcje i zdolności są niezbędne, aby punkty te były w stanie wykonywać w skuteczny i efektywny sposób zadania wynikające z niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do zarządzania informacjami. ***Przy opracowywaniu zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami należy stosować standard uniwersalnego formatu wiadomości (UMF). Zachęca się organy państw członkowskich i Europol do stosowania standardu UMF, który powinien służyć jako standard dla ustrukturyzowanej, transgranicznej wymiany informacji między systemami informacyjnymi, organami lub organizacjami w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.***
- 24) Aby umożliwić niezbędne monitorowanie i ocenę stosowania niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zbierania i corocznego przekazywania Komisji określonych danych. Wymóg ten jest niezbędny w szczególności w celu zaradzenia brakowi porównywalnych danych ilościowych dotyczących wymiany istotnych informacji, a ponadto ułatwia on Komisji wypełnianie obowiązku sprawozdawczego. ***Wymagane dane powinny być automatycznie generowane przez zautomatyzowany system zarządzania sprawami i aplikację SIENA.***
- 25) Ze względu na transgraniczny charakter przestępczości i terroryzmu państwa członkowskie muszą polegać na sobie nawzajem, aby zwalczać takie przestępstwa. Państwa członkowskie działające pojedynczo nie mogą zapewnić w wystarczającym stopniu odpowiednich i szybkich przepływów informacji między właściwymi organami ścigania a Europolem. Ze względu na skalę i skutki działania cel ten można lepiej osiągnąć na szczeblu Unii przez ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących wymiany informacji. Unia może zatem przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.

- 26) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza dyrektywa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania powinna – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej dyrektywy – podjąć decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- 27) Niniejsza dyrektywa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które mają zastosowanie do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹⁷; Irlandia uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej dyrektywy i jest nią związana.
- 28) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza dyrektywa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁸ – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. H decyzji Rady 1999/437/WE¹⁹.

¹⁷ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002).

¹⁸ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹⁹ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999).

- 29) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza dyrektywa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁰ – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. H decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE²¹ i art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW²².

²⁰ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

²¹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008).

²² Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008).

- 30) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza dyrektywa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²³ – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. H decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE²⁴ i art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE²⁵,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

²³ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

²⁴ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011).

²⁵ Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011).

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące wymiany informacji między organami ścigania w państwach członkowskich [...] do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie.

W szczególności niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące:

- a) wniosków o informacje składanych do pojedynczych punktów kontaktowych ustanowionych [...] przez państwa członkowskie, w szczególności dotyczące treści takich wniosków, **udzielania informacji na podstawie takich wniosków**, obowiązkowych terminów udzielania informacji, których dotyczy wnioski, i powodów odmownego rozpatrzenia takich wniosków [...];
- b) udzielania z własnej inicjatywy istotnych informacji pojedynczym punktom kontaktowym lub organom ścigania w innych państwach członkowskich, w szczególności sytuacji, w jakich udziela się takich informacji, oraz sposobu ich udzielania;
- c) kanału komunikacji, który ma być wykorzystywany do [...] wymiany informacji **na podstawie niniejszej dyrektywy**, oraz informacji udzielanych pojedynczym punktom kontaktowym w związku z wymianą informacji bezpośrednio między organami ścigania w państwach członkowskich;
- d) ustanowienia, zadań, składu i zdolności pojedynczego punktu kontaktowego, w tym przepisów dotyczących wdrażania pojedynczego elektronicznego zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami *dysponującego funkcjami i zdolnościami określonymi w art. 16 ust. 1* do celów wykonywania zadań **określonych w art. 14 ust. 2**.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wymiany informacji między organami ścigania w państwach członkowskich do celów zapobiegania przestępstwom, które są szczegółowo regulowane innymi aktami prawa Unii, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie. ***Bez uszczerbku dla swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i innych aktów prawa Unii państwa członkowskie mogą przyjmować lub utrzymywać przepisy w większym stopniu ułatwiające wymianę informacji z organami ścigania w innych państwach członkowskich do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, w tym w drodze dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień zawartych przez państwa członkowskie.***
3. Niniejsza dyrektywa nie zobowiązuje państw członkowskich do:
- a) uzyskiwania informacji za pomocą środków przymusu [...];
 - b) przechowywania informacji ***wyłącznie*** w celu ***udzielenia ich organom ścigania w innych państwach członkowskich*** [...];
 - c) udzielania informacji organom ścigania w innych państwach członkowskich w celu wykorzystania tych informacji jako dowodów w postępowaniu sądowym.
4. Niniejsza dyrektywa nie ustanawia prawa do wykorzystywania informacji udzielonych zgodnie z niniejszą dyrektywą jako dowodów w postępowaniu sądowym. ***Państwo członkowskie udzielające informacji może wyrazić zgodę na ich wykorzystanie jako dowodów w postępowaniu sądowym, w tym jeśli jest to niezbędne na podstawie prawa krajowego, poprzez wykorzystanie instrumentów dotyczących współpracy sądowej obowiązujących między państwami członkowskimi.***

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- (1) „organ ścigania” oznacza każdy organ państw członkowskich właściwy na podstawie prawa krajowego do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, **w tym organy, które uczestniczą we wspólnych podmiotach ustanowionych między co najmniej dwoma państwami członkowskimi na podstawie dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie. Definicja organu ścigania nie obejmuje agencji lub jednostek zajmujących się w szczególności kwestiami bezpieczeństwa narodowego ani oficerów łącznikowych oddelegowanych zgodnie z art. 47 konwencji z Schengen;**
- 1a) „wyznaczony organ ścigania” oznacza organ ścigania, który jest upoważniony do składania wniosków o informacje do pojedynczych punktów kontaktowych innych państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 1;
- 2) „poważne przestępstwa” oznaczają jeden z poniższych czynów:
 - a) przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW²⁶;
 - b) przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2016/794;
 - c) [...]

²⁶ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

- 3) „informacje” oznaczają wszelkie treści dotyczące co najmniej jednej osoby fizycznej **lub prawnej**, faktów lub okoliczności istotnych dla organów ścigania **do celów** [...] wykonywania ich zadań wynikających z prawa krajowego w zakresie zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie **lub w zakresie danych wywiadowczych dotyczących przestępstw**;
- 4) „dostępne informacje” oznaczają informacje przechowywane w **bazie danych bezpośrednio dostępnej** dla pojedynczego punktu kontaktowego lub organów ścigania w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, **(dostęp bezpośredni)** lub informacje, które te pojedyncze punkty kontaktowe lub te organy ścigania mogą uzyskać od innych organów publicznych lub od podmiotów prywatnych mających siedzibę w tym państwie członkowskim, **jeżeli jest to dozwolone i zgodne z prawem krajowym**, bez zastosowania środków przymusu **(dostęp pośredni)**;
- 5) „aplikacja SIENA” oznacza aplikację sieci bezpiecznej wymiany informacji, zarządzaną i **rozwijaną** przez Europol, która ma na celu ułatwianie wymiany informacji między państwami członkowskimi a Europolem;
- 6) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zdefiniowane w art. 3 [...] pkt 1 [...] **dyrektywy (UE) 2016/680** [...];
- 7) „państwo członkowskie, które złożyło wniosek” oznacza państwo członkowskie, którego pojedynczy punkt kontaktowy lub wyznaczony organ ścigania składa wniosek o informacje zgodnie z art. 4;
- 8) „państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek” oznacza państwo członkowskie, którego pojedynczy punkt kontaktowy otrzymuje wniosek o informacje zgodnie z art. 4.

Artykuł 3

Zasady wymiany informacji

W odniesieniu do wszelkiej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) [...] informacje dostępne dla **ich** pojedynczego punktu kontaktowego lub organów ścigania [...] **mogły być** [...] udzielane pojedynczemu punktowi [...] kontaktowemu lub organom ścigania w innych państwach członkowskich **zgodnie z niniejszą dyrektywą** („zasada dostępności”);
- b) warunki składania wniosku o informacje do pojedynczych punktów kontaktowych [...] innych państw członkowskich oraz warunki udzielania informacji pojedynczym punktom kontaktowym i *wyznaczonym* organom ścigania w innych państwach członkowskich były równoważne warunkom mającym zastosowanie do składania wniosku o podobne informacje i udzielania takich informacji [...] **na szczeblu krajowym** („zasada równoważnego dostępu”);
- c) informacje udzielane pojedynczym punktom kontaktowym lub organom ścigania [...] innych państw członkowskich, oznaczone jako poufne, były przez nie [...] chronione zgodnie z wymogami określonymi w prawie krajowym danego państwa członkowskiego zapewniającymi podobny poziom poufności („zasada poufności”);
- d) **jeżeli informacje, których dotyczy wniosek, początkowo uzyskano od innego państwa członkowskiego lub od państwa trzeciego, informacji takich można udzielić organowi ścigania w innym państwie członkowskim lub Europolowi wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które początkowo udzieliły tych informacji, i przestrzegając warunków regulujących ich wykorzystanie nałożonych przez te państwa, chyba że udzieliły one uprzedniej zgody na takie udzielenie informacji** („zasada własności danych”).

Rozdział II

Wymiana informacji za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych

Artykuł 4

Wnioski o informacje składane do pojedynczego punktu kontaktowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby **wnioski o informacje, które** ich pojedynczy punkt kontaktowy i – w przypadku podjęcia przez nie takiej decyzji – [...] **wyznaczone** organy ścigania składają [...] do pojedynczego punktu [...] kontaktowego innego państwa członkowskiego [...] **były zgodne** z warunkami określonymi w ust. 2–5.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz organów ścigania wyznaczonych na szczeblu krajowym, które są uprawnione do składania wniosków o informacje bezpośrednio do pojedynczych punktów kontaktowych innych państw członkowskich. W razie potrzeby państwa członkowskie aktualizują te informacje.

[...] Państwa [...] członkowskie zapewniają, aby [...] **ich wyznaczone organy ścigania** przesyłały, w momencie składania takich wniosków, kopię tych wniosków [...] pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego państwa członkowskiego. ***Ze względu na wyjątkowe powody, określone w ust. 1a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich wyznaczonym organom ścigania na nieprzesyłanie takiej kopii.***

- 1a. Państwo członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich wyznaczonym organom ścigania na nieprzesyłanie, w momencie składania wniosków zgodnie z ust. 1, kopii tych wniosków pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego państwa członkowskiego w następujących przypadkach:*
- (a) szczególnie istotne postępowania przygotowawcze, które wymagają odpowiedniego poziomu poufności przy przetwarzaniu informacji, jeżeli dane postępowanie przygotowawcze mogłoby zostać zagrożone;*
 - (b) przypadki związane z terroryzmem, które nie obejmują sytuacji zarządzania sytuacjami wyjątkowymi ani sytuacji zarządzania kryzysowego;*
 - (c) ochrona osób fizycznych, których bezpieczeństwo może być zagrożone.*
2. Wnioski o informacje składa się do pojedynczego punktu kontaktowego innego państwa członkowskiego wyłącznie w przypadku, gdy istnieją obiektywne powody, by sądzić, że:
- a) informacje, których dotyczy wniosek, są niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia celu, o którym mowa w art. 1 ust. 1;
 - b) informacje, których dotyczy wniosek, są dostępne dla [...] **tego** [...] państwa członkowskiego, **zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4.**
3. W każdym wniosku o informacje złożonym do pojedynczego punktu kontaktowego innego państwa członkowskiego określa się, czy jest on pilny.
- Wnioski o informacje uznaje się za pilne, jeżeli biorąc pod uwagę wszystkie istotne fakty i okoliczności danej sprawy, istnieją obiektywne powody, by sądzić, że informacje, których dotyczy wniosek, spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:
- a) mają zasadnicze znaczenie dla zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego państwa członkowskiego;
 - b) są niezbędne do ochrony **życia lub integralności cielesnej** osoby [...], której zagraża bezpośrednio niebezpieczeństwo;

- c) są niezbędne do przyjęcia decyzji, która może wiązać się z utrzymaniem środków ograniczających polegających na pozbawieniu wolności;
- d) istnieje w odniesieniu do nich bezpośrednie ryzyko, że staną się nieistotne, jeżeli nie zostaną udzielone w trybie pilnym.

4. Wnioski o informacje składane do pojedynczego punktu kontaktowego innego państwa zawierają wszelkie niezbędne wyjaśnienia umożliwiające ich odpowiednie i szybkie przetwarzanie zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym co najmniej:

- a) specyfikację informacji, których dotyczy wniosek, tak szczegółową, jak to racjonalnie możliwe w danych okolicznościach;
- b) opis celu, w którym składa się wniosek o informacje, w *tym opis faktów i wskazanie przestępstwa będącego podstawą wniosku*;
- c) obiektywne powody, dla których sądzi się, że informacje, których dotyczy wniosek, są dostępne dla [...] *tego* [...] państwa członkowskiego, *zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4*;
- d) wyjaśnienie związku między celem a [...] *wszelką* osobą lub *kwestią*, [...] których dotyczą informacje, w stosownych przypadkach;
- e) powody, dla których wniosek uznaje się za pilny, w stosownych przypadkach;
- f) *ograniczenia dotyczące wykorzystania informacji zawartych we wniosku do celów innych niż cele, w jakich wniosek został złożony.*

5. Wnioski o informacje składa się do pojedynczego punktu kontaktowego innego państwa członkowskiego w jednym z języków wymienionych w wykazie ustanowionym przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, i opublikowanym zgodnie z art. 11.

Artykuł 5

Udzielanie informacji na podstawie wniosków składanych do pojedynczego punktu kontaktowego

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu i art. 6 ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy udzielał informacji, o które składa się wniosek zgodnie z art. 4, jak najszybciej, w następujących terminach, zależnie od sytuacji:
 - a) osiem godzin – w przypadku pilnych wniosków dotyczących informacji, które są [...] ***przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla pojedynczego punktu kontaktowego lub*** organów ścigania w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, ***(dostęp bezpośredni) zgodnie z art. 2 pkt 4***[...];
 - b) trzech dni kalendarzowych – w przypadku pilnych wniosków dotyczących informacji, które ***pojedynczy punkt kontaktowy lub*** [...] organy ścigania w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, ***mogą uzyskać od innych organów publicznych lub podmiotów prywatnych mających siedzibę w tym państwie członkowskim, jeżeli jest to dozwolone i zgodne z prawem krajowym, bez zastosowania środków przymusu (dostęp pośredni)*** [...];
 - c) siedmiu dni kalendarzowych – w przypadku wszystkich **innych** wniosków [...].

Bieg terminów określonych w akapicie pierwszym rozpoczyna się w momencie otrzymania wniosku o informacje.

2. W przypadku gdy na podstawie prawa krajowego zgodnie z art. 9 informacje, których dotyczy wniosek, są dostępne dopiero po uzyskaniu zgody organu sądowego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, może odstąpić od terminów [...] **określonych w ust. 1**, o ile jest to konieczne do uzyskania takiej zgody.

W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy wykonał obie poniższe czynności:

- (i) niezwłocznie poinformował [...] państwo członkowskie, które złożyło wniosek, o spodziewanym opóźnieniu, określając długość spodziewanego opóźnienia i jego powody;
- (ii) następnie informował go na bieżąco i udzielił informacji, których dotyczy wniosek, jak najszybciej po uzyskaniu zgody organu sądowego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy udzielał informacji, o które złożono wniosek zgodnie z art. 4, [...] państwu członkowskiemu, które złożyło wniosek, w języku, w którym złożono dany wniosek o informacje, zgodnie z art. 4 ust. 5.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich pojedynczy punkt kontaktowy udziela informacji, których dotyczy wniosek, **wyznaczonemu** organowi ścigania w państwie członkowskim, które złożyło wniosek, przysyłał on równocześnie kopię tych informacji także pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego państwa członkowskiego.

4. ***Ze względu na wyjątkowe powody, wymienione w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu na nieprzesyłanie, w momencie udzielania informacji wyznaczonym organom ścigania w innym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym artykułem, kopii tych informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego państwa członkowskiego.***

5. ***Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy informacje, których dotyczy wniosek, są niedostępne dla pojedynczego punktu kontaktowego i organów ścigania w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, ich pojedynczy punkt kontaktowy poinformował o tym państwo członkowskie, które złożyło wniosek.***

Artykuł 6

Odmowne rozpatrzenie wniosków o informacje

1. **Bez uszczerbku dla art. 3 lit. b)** państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy odmawiał udzielenia informacji, których dotyczy wnioski składany zgodnie z art. 4, wyłącznie w przypadku gdy występuje co najmniej jeden z następujących powodów:
 - a) [...]
 - b) wniosek o informacje nie spełnia wymogów określonych w art. 4;
 - c) odmówiono wydania zgody organu sądowego wymaganej na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, zgodnie z art. 9;
 - d) [...]
 - e) istnieją obiektywne powody, by sądzić, że udzielenie informacji, których dotyczy wniosek:
 - (i) byłoby sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa **narodowego** państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, **lub naruszałoby** te interesy;
 - (ii) zagrażałoby [...] toczącemu się postępowaniu przygotowawczemu w sprawie przestępstwa; lub
 - (iii) **zagrażałoby bezpieczeństwu osoby fizycznej** [...];

- f) wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego w prawie państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, karą pozbawienia wolności na maksymalny okres nie dłuższy niż jeden rok lub wniosek dotyczy czynu, który nie jest przestępstwem na podstawie prawa państwa członkowskiego;*
- g) informacje, których dotyczy wniosek, początkowo uzyskano od innego państwa członkowskiego lub od państwa trzeciego i to państwo członkowskie lub państwo trzecie w odpowiedzi na wniosek nie wyraziło zgody na ich udzielenie.*

Odmowne rozpatrzenie może dotyczyć wyłącznie tej części informacji, których dotyczy wniosek, do której odnoszą się powody określone w akapicie pierwszym, i w stosownych przypadkach nie może wpływać na obowiązek udzielenia pozostałych części informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy informował [...] o odmownym rozpatrzeniu państwo członkowskie, które złożyło wniosek, podając powody odmowy, w terminach przewidzianych w art. 5 ust. 1.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy niezwłocznie występował **do państwa członkowskiego, które złożyło wniosek**, o dodatkowe wyjaśnienia niezbędne do rozpatrzenia wniosku o informacje, który w przeciwnym razie zostałby rozpatrzony odmownie [...].

Bieg terminów, o których mowa w art. 5 ust. 1, zawiesza się od momentu otrzymania przez [...] państwo członkowskie, które złożyło wniosek, wniosku o wyjaśnienia do momentu otrzymania wyjaśnień przez pojedynczy punkt kontaktowy państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek.

4. Odmowne rozpatrzenie, powody odmownego rozpatrzenia, wnioski o wyjaśnienia i wyjaśnienia, o których mowa w ust. 3 i 4, jak również wszelką inną komunikację dotyczącą wniosków o informacje składanych do pojedynczego punktu kontaktowego innego państwa członkowskiego przekazuje się w języku, w którym złożono dany wniosek, zgodnie z art. 4 ust. 5.

Rozdział III

Inne rodzaje wymiany informacji

Artykuł 7

Udzielanie informacji z własnej inicjatywy

0. ***Państwa członkowskie mogą z własnej inicjatywy udzielać, za pośrednictwem ich pojedynczego punktu kontaktowego lub ich organów ścigania, dostępnych im informacji pojedynczym punktom kontaktowym lub organom ścigania w innych państwach członkowskich, jeżeli istnieją obiektywne powody, by sądzić, że takie informacje mogą być istotne dla tego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w art. 1 ust. 1.***
1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy lub ich organy ścigania udzielały, z własnej inicjatywy, [...] dostępnych im informacji pojedynczym punktom kontaktowym lub organom ścigania w innych państwach członkowskich, jeżeli istnieją obiektywne powody, by sądzić, że takie informacje mogą być istotne dla tego państwa członkowskiego do celów **zapobiegania poważnym przestępstwom zdefiniowanym w art. 2 pkt 2, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie [...]**. Obowiązek taki jednak nie istnieje, o ile do takich informacji mają zastosowanie powody, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) [...] lub e).
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich pojedynczy punkt kontaktowy lub ich organy ścigania udzielają informacji z własnej inicjatywy ***pojedynczemu punktowi kontaktowemu innego państwa członkowskiego*** zgodnie z ust. 0 i 1, udzielały one takich informacji w jednym z języków wymienionych w wykazie ustanowionym przez państwo członkowskie, które ***otrzymało*** [...] wniosek, i opublikowanym zgodnie z art. 11.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich pojedynczy punkt kontaktowy [...] udziela takich informacji organowi ścigania w innym państwie członkowskim, przesyłał on równocześnie kopię tych informacji także pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego innego państwa członkowskiego. ***Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich organy ścigania udzielają takich informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu lub organowi ścigania w innym państwie członkowskim, przesyłały one równocześnie kopię tych informacji także, odpowiednio, ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu lub pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego innego państwa członkowskiego.***

- 2a. ***Ze względu na wyjątkowe powody, wymienione w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich organom ścigania na nieprzesyłanie, w momencie udzielania informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu lub organom ścigania w innym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym artykułem, kopii tych informacji ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu lub pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego państwa członkowskiego.***

Artykuł 8

Wymiana informacji na podstawie wniosków składanych bezpośrednio do organów ścigania

- 1.** Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy *ich* pojedyncze punkty kontaktowe [...] składają wnioski o informacje bezpośrednio do organów ścigania w innym państwie członkowskim, [...] **przekazywały one równocześnie** kopię [...] **tych wniosków** pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego innego państwa członkowskiego. **Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy ich organy ścigania udzielają informacji na podstawie takich wniosków, przekazywały one równocześnie kopię tych informacji ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu.**
- 1a.** *Ze względu na wyjątkowe powody, wymienione w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu na nieprzesyłanie, w momencie składania wniosku o informacje do organów ścigania w innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1, kopii tego wniosku pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego innego państwa członkowskiego. Ze względu na wyjątkowe powody, wymienione w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich organom ścigania na nieprzesyłanie, w momencie udzielania informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1, kopii tych informacji ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu.*
- 2.** Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy *ich organy ścigania składają wnioski o informacje lub udzielają informacji na podstawie takich wniosków bezpośrednio organom ścigania w innym państwie członkowskim, przesyłały one równocześnie kopię tego wniosku lub tych informacji* [...] *ich* pojedynczemu punktowi kontaktowemu [...], **jak również pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego innego państwa członkowskiego.**

- 2a. *Ze względu na wyjątkowe powody, wymienione w art. 4 ust. 1a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu ich organom ścigania na nieprzesyłanie, w momencie składania wniosku o informacje lub udzielania informacji organom ścigania w innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 2, kopii tego wniosku lub tych informacji ich pojedynczemu punktowi kontaktowemu lub pojedynczemu punktowi kontaktowemu tego innego państwa członkowskiego.*

Rozdział IV

Dodatkowe przepisy dotyczące udzielania informacji na podstawie rozdziałów II i III

Artykuł 9

Zgoda organu sądowego

1. Państwa członkowskie nie wymagają zgody organu sądowego na udzielanie informacji pojedynczym punktom kontaktowym lub organom ścigania w innym państwie członkowskim na podstawie rozdziałów II i III, jeżeli taki wymóg nie ma zastosowania w odniesieniu do podobnego udzielania informacji [...] ***na szczeblu krajowym***.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich prawo krajowe wymaga zgody organu sądowego na udzielanie informacji [...] innemu państwu członkowskiemu zgodnie z ust. 1, ich pojedynczy punkt[...] kontaktowy lub ich organy ścigania niezwłocznie podejmowały wszelkie niezbędne kroki zgodnie ze swoim prawem krajowym w celu jak najszybszego uzyskania takiej zgody organu sądowego.
3. Wnioski o zgodę organu sądowego, o której mowa w ust. 1, są oceniane i rozstrzygane zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego właściwego organu sądowego.

Artykuł 10

Dodatkowe przepisy dotyczące informacji stanowiących dane osobowe

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich pojedynczy punkt kontaktowy lub ich organy ścigania udzielają na podstawie rozdziałów II i III informacji, które stanowią dane osobowe:

- (i) kategorie przekazywanych danych osobowych były ograniczone do kategorii ***niezbędnych i proporcjonalnych do osiągnięcia celów wniosku***, które to kategorie są wymienione w sekcji B pkt 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2016/794;
- (ii) ich pojedynczy punkt kontaktowy lub ich organy ścigania przekazywały także – równocześnie i w miarę możliwości – niezbędne elementy umożliwiające pojedynczemu punktowi kontaktowemu lub organowi ścigania w drugim państwie członkowskim ocenę prawidłowości, kompletności i wiarygodności danych osobowych, jak również stopnia aktualności tych danych.

Artykuł 11

Wykaz języków

1. Państwa członkowskie ustanawiają i aktualizują wykaz zawierający co najmniej jeden język [...], w którym ich pojedynczy punkt kontaktowy jest w stanie ***wymieniać informacje*** [...]. Wykaz ten musi obejmować język angielski.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji te wykazy, jak również wszelkie ich aktualizacje. [...]

Artykuł 12

Udzielanie informacji Europolowi

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich pojedynczy punkt kontaktowy lub ich organy ścigania przesyłają wnioski o informacje, udzielają informacji na podstawie takich wniosków, udzielają informacji z własnej inicjatywy [...] na podstawie rozdziałów II i III, równocześnie przesyłały również ich kopię Europolowi, o ile informacje, których dotyczy prowadzona komunikacja, dotyczą przestępstw wchodzących w zakres celów Europolu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794.
2. ***Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzekazywaniu kopii Europolowi lub o jej przekazaniu w późniejszym terminie, jeżeli takie przekazanie:***
 - (a) *byłoby sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego lub naruszałoby te interesy;*
 - (b) *zagrażałoby toczącemu się postępowaniu przygotowawczemu w sprawie przestępstwa;*
 - (c) *zagrażałoby bezpieczeństwu osoby fizycznej;*
 - (d) *spowodowałoby ujawnienie informacji o organizacjach lub o konkretnych działaniach wywiadowczych związanych z bezpieczeństwem narodowym;*
 - (e) *spowodowałoby ujawnienie informacji, które początkowo uzyskano od innego państwa członkowskiego lub od państwa trzeciego, i to państwo członkowskie lub państwo trzecie w odpowiedzi na wniosek nie wyraziło zgody na ich udzielenie.*

Artykuł 13

Korzystanie z aplikacji SIENA

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy ich pojedynczy punkt kontaktowy lub ich organy ścigania przesyłają wnioski o informacje, udzielają informacji na podstawie takich wniosków, udzielają informacji z własnej inicjatywy [...] na podstawie rozdziałów II i III lub art. 12, czyniły to za pośrednictwem aplikacji SIENA.

1a. Państwa członkowskie mogą zezwolić ich pojedynczym punktom kontaktowym lub ich organom ścigania na niekorzystanie z aplikacji SIENA w następujących przypadkach:
 - (a) wymiana informacji została zainicjowana za pośrednictwem kanału komunikacyjnego Interpolu;*
 - b) prowadzona jest wielostronna wymiana informacji, w której uczestniczą również państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe niepołączone z aplikacją SIENA;*
 - c) wymiana informacji może w przypadku pilnych wniosków przebiegać szybciej przy pomocy innego kanału komunikacyjnego;*
 - d) prowadzona jest wymiana informacji między państwami członkowskim, w przypadku której ze względu na nieoczekiwane incydenty techniczne lub operacyjne wskazane jest skorzystanie z innego kanału komunikacyjnego.*
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy, a także wszystkie ich organy ścigania, które mogą być zaangażowane w wymianę informacji na podstawie niniejszej dyrektywy, były bezpośrednio połączone z aplikacją SIENA.

Rozdział V

Pojedynczy punkt kontaktowy do celów wymiany informacji między państwami członkowskimi

Artykuł 14

Ustanowienie, zadania i zdolności

1. Każde państwo członkowskie ustanawia [...] jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy, który jest centralnym podmiotem odpowiedzialnym za koordynację wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy był uprawniony do wykonywania co najmniej wszystkich następujących zadań:
 - a) przyjmowania i oceny wniosków o informacje **złożonych zgodnie z art. 4**;
 - b) kierowania wniosków o informacje do odpowiednich krajowych organów ścigania oraz, w razie potrzeby, koordynowania między nimi rozpatrywania takich wniosków i udzielania informacji w odpowiedzi na takie wnioski;
 - c) **koordynowania** analizy i organizowania informacji w celu ich udzielenia [...] państwom członkowskim, **które złożyły wniosek**;
 - d) udzielanie, na wniosek lub z [...] własnej inicjatywy, informacji [...] innym państwom członkowskim zgodnie z art. 5 i 7;

- e) odmawiania udzielenia informacji zgodnie z art. 6 oraz, w razie potrzeby, zwracania się o wyjaśnienia zgodnie z art. 6 ust. 3;
- f) wysyłania wniosków o informacje do pojedynczych punktów kontaktowych innych państw członkowskich zgodnie z art. 4 oraz, w razie potrzeby, udzielania wyjaśnień zgodnie z art. 6 ust. 3.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) ich pojedynczy punkt kontaktowy miał dostęp do wszystkich informacji dostępnych ich organom ścigania, **zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4**, o ile jest to niezbędne do wykonywania jego zadań na podstawie niniejszej dyrektywy;
- b) ich pojedynczy punkt kontaktowy wykonywał swoje zadania przez całą dobę, 7 dni w tygodniu;
- c) ich pojedynczy punkt kontaktowy miał zapewnione personel, zasoby i zdolności, w tym w zakresie tłumaczeń, niezbędne do należytego i sprawnego wykonywania zadań zgodnie z niniejszą dyrektywą, [...] w **tym, w stosownych przypadkach**, z dotrzymaniem terminów określonych w art. 5 ust. 1;
- d) organy sądowe właściwe do wydawania zgody organu sądowego, wymaganej na podstawie prawa krajowego zgodnie z art. 9, były dostępne **na wezwanie** dla pojedynczego punktu kontaktowego przez całą dobę, 7 dni w tygodniu.

4. W terminie jednego miesiąca od ustanowienia [...] ich pojedynczego punktu kontaktowego państwa członkowskie powiadamiają o tym Komisję. W razie potrzeby państwa członkowskie aktualizują te informacje.

Komisja publikuje te powiadomienia, jak również wszelkie ich aktualizacje, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Skład

1. Państwa członkowskie określają organizację i skład [...] **ich** pojedynczego punktu kontaktowego w taki sposób, aby mógł on wykonywać swoje zadania na podstawie niniejszej dyrektywy w sposób efektywny i skuteczny.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w skład ich pojedynczego punktu kontaktowego wchodził przedstawiciel krajowych organów ścigania, których zaangażowanie jest niezbędne do odpowiedniej i szybkiej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy, w tym przedstawiciele co najmniej następujących podmiotów, o ile dane państwo członkowskie jest zobowiązane na mocy odpowiednich przepisów do ustanowienia lub wyznaczenia takich jednostek lub biur:
 - a) jednostki krajowej Europolu ustanowionej na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/794;
 - b) biura SIRENE ustanowionego na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862²⁷;
 - c) [...]
 - d) krajowego biura Interpolu ustanowionego na podstawie art. 32 Statutu Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej – Interpol.

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylecia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

Artykuł 16

Zautomatyzowany system zarządzania sprawami

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich pojedynczy punkt kontaktowy wdrożył i obsługiwał elektroniczny pojedynczy zautomatyzowany system zarządzania sprawami jako repozytorium, które umożliwia pojedynczemu punktowi kontaktowemu wykonywanie zadań na podstawie niniejszej dyrektywy. Zautomatyzowany system zarządzania sprawami musi mieć co najmniej wszystkie następujące funkcje i zdolności:
 - a) rejestrowanie przychodzących i wychodzących wniosków o informacje, o których mowa w art. 5 i 8, a także wszelkiej innej komunikacji z pojedynczymi punktami kontaktowymi i, w stosownych przypadkach, z organami ścigania w innych państwach członkowskich w związku z takimi wnioskami, w tym informacji o odmowach oraz wniosków o wyjaśnienia i udzielania wyjaśnień, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 2 i 3;
 - b) rejestrowanie komunikacji między pojedynczym punktem kontaktowym a krajowymi organami ścigania zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. b);
 - c) rejestrowanie udzielania informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu oraz, w stosownych przypadkach, organom ścigania w innych państwach członkowskich zgodnie z art. 5, 7 i 8;
 - d) kontrolę krzyżową przychodzących wniosków o informacje, o których mowa w art. 5 i 8, z informacjami dostępnymi pojedynczemu punktowi kontaktowemu, w tym informacjami udzielonymi zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit drugi i art. 7 ust. 2 akapit drugi oraz innymi istotnymi informacjami zapisanymi w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami;
 - e) zapewnienie odpowiednich i szybkich działań następczych w związku z przychodzącymi wnioskami o informacje, o których mowa w art. 4, w szczególności w celu dotrzymania określonych w art. 5 terminów udzielania informacji, których dotyczy wnioski;

- f) interoperacyjność z aplikacją SIENA, zapewniająca w szczególności możliwość bezpośredniego rejestrowania w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami przychodzącej komunikacji za pośrednictwem aplikacji SIENA oraz możliwość bezpośredniego wysyłania z systemu zarządzania sprawami wychodzącej komunikacji za pośrednictwem aplikacji SIENA;
- g) tworzenie statystyk dotyczących wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy do celów oceny i monitorowania, w szczególności do celów art. 17;
- h) rejestrowanie dostępu i innych czynności przetwarzania w związku z informacjami zawartymi w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami do celów rozliczalności i cyberbezpieczeństwa, **zgodnie z art. 25 dyrektywy (UE) 2016/680**.

- 2. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszelkim ryzykiem w cyberprzestrzeni związanym ze zautomatyzowanym systemem zarządzania sprawami, w szczególności w odniesieniu do jego architektury, zarządzania nim i kontroli nad nim, zarządzano oraz zaradzano mu w sposób rozważny i skuteczny oraz aby przewidziane były odpowiednie zabezpieczenia przed nieuprawnionym dostępem i nadużyciami.
- 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie dane osobowe przetwarzane przez ich pojedynczy punkt kontaktowy znajdowały się w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami jedynie tak długo, jak jest to konieczne i proporcjonalne do celów, dla których te dane osobowe są przetwarzane, a następnie by były one nieodwracalnie usuwane, **zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. e) i art. 5 dyrektywy (UE) 2016/680**.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Statystyki

1. Do dnia 1 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji statystyki **za rok poprzedni** dotyczące wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi na podstawie niniejszej dyrektywy.
2. Statystyki te obejmują co najmniej:
 - a) liczbę wniosków o informacje złożonych przez ich pojedynczy punkt kontaktowy i przez ich organy ścigania;
 - b) liczbę wniosków o informacje, które pojedynczy punkt kontaktowy i ich organy ścigania otrzymały oraz na które udzieliły one odpowiedzi, w podziale na pilne i niepilne oraz w podziale na pozostałe państwa członkowskie otrzymujące informacje;
 - c) liczbę wniosków o informacje rozpatrzonych odmownie na podstawie art. 6, w podziale na państwa członkowskie, które złożyły wniosek, i na podstawy odmowy;
 - d) liczbę przypadków, w których nastąpiło przekroczenie terminów, o których mowa w art. 5 ust. 1, ze względu na konieczność uzyskania zgody organu sądowego zgodnie z art. 5 ust. 2, w podziale na państwa członkowskie, które złożyły odnośne wnioski o informacje.

Artykuł 18

Sprawozdania

1. Do dnia *[data wejścia w życie +3 lata]* r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym ocenia wykonanie niniejszej dyrektywy.
2. Do dnia *[data wejścia w życie +5 lat]* r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym ocenia efektywność i skuteczność niniejszej dyrektywy. Komisja uwzględnia informacje przekazane przez państwa członkowskie oraz wszelkie inne istotne informacje związane z transpozycją i wykonaniem niniejszej dyrektywy. Na podstawie tej oceny Komisja podejmuje decyzję o odpowiednich działaniach następnych, w tym w razie potrzeby o wniosku ustawodawczym.

Artykuł 19

[...]

[...]

Artykuł 20

Uchylenie

Decyzja ramowa 2006/960/WSiSW traci moc z dniem [data, o której mowa w art. 21 ust. 1 akapit pierwszy] r.

Odniesienia do tej decyzji ramowej traktuje się jako odniesienia do odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 21

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia [data wejścia w życie +2 lata] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od tego dnia. Niemniej jednak państwa członkowskie stosują art. 13 od dnia [data wejścia w życie +4 lata] r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 23

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
